

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Iesu Siculi
Caltanisettensis, In Alma Vniversitate nobilis Civitatis
Messanæ, Theologiæ Primarij Professoris. Explicatio
Decalogi Duabus distincta partibus**

In qua omnes ferè conscientiæ casus, ad decem Præcepta pertinentes,
mira brevitate, claritate, & quantum licet, benignitate declarantur

Continens sex Libros posteriores in Decalogum, id est, expositionem
præceptorum secundæ tabulæ

Tamburini, Tommaso

Monachii, Anno M.DC.LIX.

Circumstantiæ in quibus non adhibetur fides, num. 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39995

extraordinariam, nempe te fuisse infestum ex loco frigido, vel ex hospitiis infecta suppellectili, vel, ut accidit infanti cuiusdam mei perfamiliaris, ex lacte nutritis infectæ.

h Bon. l. p. 3. n. 9. i Id ib. contra Nav. aliosque, absolute negantes, esse peccatum.

Circumstantiae, in quibus non adhibetur fides.

5. Tertia; si cum ijs circumstantijs & ab ijs personis, tam vilibus & nullius authoritatis narretur crimen, ut audientes non sint credituri, mortale peccatum evitatur. Quod si tu, eo quidem modo narres, ut prudenter non sit tibi fides adhibenda, sed tamen vides, audientes, vel ex sua levitate, vel ex alia malitia fore credituros, peccabis a quidem contra charitatem, quia cum facile possis, tacendo impedire malum graue proximi, non impedis, sed non peccabis contra justitiam, quia causa infamiae non est, ut supponimus, tua loquacitas, sed levitas creditum.

a Less. l. 2. c. 11. dub. 5.

5. Quid, si quis dicat, se illud crimen proximi audiisse ab alijs, maxime si nominet, dicti infidum authorem, ad cuius fidem veritatem remittat? respondeo, pari modo peccare, & quidem contra *aa* justitiam. Nunquam enim mili placuit, hunc omnino excusat, ut excusat Reginaldus *b* & Marcus *c* Vidal, putantes, huic referenti communiter fidem non dari; video enim contingere oppositum, fidem scilicet adhiberi communiter, si non certissimam.

eius tamē generis, qua re ipsa lēditur fama proximi, vel saltem, quia ejusdē fama certa ponitur in dubio. Solum igitur tunc à mortali excusabitur, quando tam modica, omnibus expensis, ex ejusmodi relatione ingeneraretur suspicio, ut revocaretur ad materiae parvitatem. Illud notat Clavis Regiae *e*, eamdem detractionem, si fiat apud viros grates, grauiorē fore, quam si apud populares. Verum recole, contrarium non semel contingere; nam detrahere apud vnu vel alterum virū gravem, qui judicetur, non locuturus, jamjam videbimus, non esse peccatum; esse, apud populares, facile oblocutros.

*aa Dicast. l. c. p. 2. du. 4. nu. 174.
b Regin. li. 24. n. 77. aliquje apud Dian. p. 3. tr. Misell. s. ref. 28. c Vidal. in Arca vitali, Inquis. de detract. à num. 45. d Bon. l. c. p. 5. locus l. 4. de just. c. 6 art. 3. Molina tr. 4. d. 30. Laym. aliquje apud Dian. l. c. quib. adde Delugo de just. t. 1. d. 16. num. 58. e Clavis Reg. l. 12. c. 6. n. 5.*

7. Quarta; is, qui proximi crimen vni vel duobus refert, qui prudenter creduntur non esse alijs relaturi, excusatur s saltem à mortali; modo nullum aliud damnum proximo secuturum timeatur; ratio est, quia moraliter perinde est, ac si crimen taceretur. Excipio cum Lessio casum, quo prudenter judicatur quis nolle rationabiliter, ut sua fama apud illum vnu denigretur, ut esset in religioso, qui mallet suum crimen sciri à sexcentis, quam à suo Prælato, à quo multum dependet.

Zzz

8. Hinc

